

[A. C. D. Petersen.]

Og Spørgsmaalet bliver da: kan disse Eksportvarer afsættes til lønnende Priser, eller kan de ikke? For Aar tilbage har det danske Landbrug set, at her er der et vanskeligt Spørgsmaal. Da Landbruget efter de Raad, som dets Raadgivere med en forhenværende Statsminister i Spidsen gav, øgede sin Flækkeproduktion ud over al Rimelighed, bragte det katastrofale Fald i Priserne, og mange, mange Landmænd fik ved at følge disse Raad et Stød i Hjertekulen, der kun gav dem een Udvej: Tvangsauktionen. Og kan Afsætningsmarkederne nu tage en ny, stor Forøgelse, saaledes som den vil fremkomme, hvis Udstykningen skal blive af Betydning for Arbejdsløsheden, for Beskæftigelsesgraden? Allerede nu frygter man jo for en ny Overfyldning af det engelske Marked. Jeg henviser i saa Henseende til de Forhandlinger, der har været ført paa de provinsielle Landboforeningers Delegeretmøder dette Efteraar, hvor f. Eks. Statskonsulent Sørensen, som vel er den Mand, der er bedst inde i Landbrugets Afsætningsmuligheder, advarede imod en for stærk Forcering.

Disse Grundbetragtninger maa dog være afgørende for, om man skal gaa til en saa stærk Forcering af Udstykningen, at der ikke kan skaffes Jord nok ved Køb i det aabne Marked, saaledes at man er nødt til at gaa til Ekspropriation. Nu har der jo fra mange Sider været foreslaaet nye Udveje for Landbruget, f. Eks. at Landbruget skulde indrette sig paa mere at forsyne Hjemmemarkedet med de Varer, vi ellers indfører udefra. Mange Talere og mange Skribenter har beskæftiget sig med dette Emne. Jeg skal omtale et Par enkelte og henlede Opmærksomheden paa, at min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Fraenkel og med ham Overgartner Hardy Hansen har ment, at man gennem en stærkere Udnyttelse af vort Havebrug kunde skabe saadanne Muligheder. Vi indfører jo Havesager og Frugter her til Landet for ca. 48 Mill. Kr. om Aaret, og vi indfører en Mængde Konserves, der kunde fremstilles herhjemme. Landbruget kunde med andre Ord indstille sig i langt højere Grad paa Landets Selvforsyning, paa det Marked, vi har herhjemme, det større Landbrug navnlig paa de Bedriftsgrene, som allerede er slaaet os ud af Hænderne: Hesteproduktion, Melproduktion og Sukkerproduktion, som nu er ved at gaa samme Vej som de øvrige. Paa den Maade kunde der muligvis skabes Arbejde og Erhvervsvilkaar i det lille Landbrug. Særlig vilde det jo ligge godt for

det lille Landbrug at udvikle Havebruget. Men for at faa en saadan Hjemmeforsyning i Stand maatte man indføre Foranstaltninger, som i nogen Grad holdt den udenlandske Konkurrence ude, og det vil den nuværende socialdemokratiske Regering ikke, og det vilde den forrige Regering jo heller ikke. Begge disse Partier har jo vist — i alt Fald for den nuværende Regerings Vedkommende saa langt vi er naaet, og den forrige Regering saa lang Tid den arbejdede —, at de hellere ser, at danske Arbejdere gaar ledige og Pengene sendes ud af Landet til Arbejdsfortjeneste for udenlandske Arbejdere.

Der er ganske vist ogsaa en tredie Udvikling, som det ærede Medlem Hr. Schmidt var inde paa at omtale: at man her i Landet, og, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Schmidt, især for Husmændenes Vedkommende, indstillede sig paa en helt anden Ernæring, nemlig Planteføde i Stedet for de dyriske Fødemidler. Nu ved man jo nok, at der er ude i den store Verden et Sted, hvor Jorden er udstykket stærkt, og Befolkningstætheden er stor, og hvor Befolkningen derfor saa godt som udelukkende er henvist til Planteføde, nemlig Kina, men dette tror jeg ikke, de danske Husmænd eller den danske Befolkning i sin Helhed vil have let ved at indstille sig paa. Jeg har anført disse for en forceret Udstykning saa fundamentale Spørgsmaal, fordi, saa vidt jeg har kunnet følge Forhandlingerne her i det høje Ting, kun et enkelt Medlem har været inde paa dette fundamentale Spørgsmaal i Forbindelse med Udstykningen af den danske Jord. Man har derimod under den Forhandling, der er ført, opholdt sig langt mere ved Slagordene „Stød i Hjertekulen“, „Russerpolitik“, „Grundlovsbrud“ o. s. v.

Jeg vil atter gaa tilbage til Spørgsmaalet: Hvorfor har den højtærede Landbrugsminister nu rejst dette Spørgsmaal? Den højtærede Landbrugsminister har jo endogsaa, før Indvendingerne blev rejst her i Salen, hørt, at saadanne var til Stede, ikke alene i konservative Kredse, men ogsaa i Venstre og fra radikal Side. Jeg skulde tage meget fejl, om der ikke ogsaa i denne Sal gaar en eller anden Radikal, som indvendig er rasende paa den højtærede Landbrugsminister, fordi dette Princip er ført ind i Debatten; og det er jo ikke saa underligt. Det aabner jo Perspektiver, som i Sandhed maa kunne faa en Sten til at græde. Den radikale Modstand, som jo er ført af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, og som vel kostede ham hans ledende Stilling indenfor